

ved at benytte en Bevilling, som han ikke har havt til at bygge Skibet. Men hvad vedkommer det os? Ikke i mindste Maade (Afbrydelse). Nei, lad Ministeren bære Ansvaret derfor; men dersom han vil dele Ansvaret, saaledes som den ærede Ordfører jo synes, at det kunde være rigtigt, eller som han i alt Fald vilde finde fornuftigt, saa siger jeg, at man maa finde sig i, at man har det; men man maa ikke lægge Ansvaret over paa dem, som ikke havde det, da Bevillingen blev givet, og som ikke havde ønsket det, thi det var ikke vor Sag at forudsæ, at disse Bevillinger ikke sloge til; vi havde ikke ønsket dem dengang. Stemme vi nu derfor, saa dele vi Regjeringens Ansvar — og det er det, som de gjøre, der stemme for Bevillingen — ved at tage disse 50,000 Kr. paa Tillægsbevillingen hertil. Altkurat det Samme gjælder om de Bemærkninger, den ærede Ordfører fremsatte om, at det prismatiske Krudt var glemt ifjor. Det er den ærede Ministers Feil, at det blev glemt, og ikke vor; men Følgen deraf er, at vi altsaa ere nøbte til at bevilge det iaar. Naar, det kommer jo an paa, hvorledes den finantsielle Stilling er iaar; men naar der er optaget saadanne Bevillinger paa Finantslovens § 26 som iaar, saa er det jo umuligt for os at dele dette Ansvar, medmindre vi have Ansvaret i Forveien for hele den enorme Overbebyrdelse, som er Følgen af § 26 iaar. Dele vi Ministers Ansvar og bevilge det prismatiske Krudt, saa gjøre vi den Feil, som er gjort ifjor, god igjen. Den ærede Ordfører jagde, at det var glemt ifjor (Afbrydelse). Ja, saa har han Uret deri, saa er det en ny Bevilling. Enten er det glemt, eller ogsaa er det ikke glemt. Er det glemt, har Ministeren Ansvaret derfor, er det ikke glemt, er det en ny Bevilling, i alle Tilfælde kommer Ansvaret til at hvile paa Ministeren og dem, der stemme derfor. Hvad den ærede Ordfører bemærkede angaaende Gjenbevillingen, har jeg aldrig bestridt; jeg har ikke bestridt, at man kan kalde det for en Gjenbevilling, det er jo kun Navneværdi, men jeg har ogsaa gjort det fuldstændig klart, hvad Gjenbevilling betyder; og at der her ikke er Tale om virkelige Gjenbevillinger, er ikke bestridt hverken af den ærede Minister eller Ordføreren, det blive de nøbte til at lade staa. Sagen er den, at det kan være ubehageligt for Ordføreren at tilstaa, at dette igjen er en Følgelse af Krigsministeriets Budget, og at den ærede Ordfører helst vil være fri for disse Tal, det kan jeg godt begribe, men den ærede Ordfører kan nu ikke blive fri for sine store Bevillinger paa disse Omraader; det er ved at lade være med disse store Bevillinger, at man slipper for at høre ilde derfor. Naar den ærede Ordfører har angrebet enkelte Medlemmer, fordi de have stemt for Bevillingerne, og dog Klage over, at de ere høie, saa kan han ikke gjøre det med Rette; thi mange ærede Medlemmer ere drevne ind paa de

høie Bevillinger paa § 26, fordi de, naar først de Herrer have vedtaget de store Summer, saa vanskelig have kunnet undgaa at stemme for Bevillinger, som de ansaa for fornuftige, hvilket de ogsaa i og for sig vilde have været, hvis denne Konto ikke havde været saa overbebyrdet, som den er. Stulde vi saa, fordi man har paatvunget os imod vor Villie disse enorme Summer til Kansonerne, lade være at stemme for, hvad vi i og for sig anse for fornuftigt? De, der have drevet dem op, maa selv tage Ansvaret for de andre Bevillinger.

Ordføreren (Berg): Jeg vil sige, at en Imødegaaelse, der bekræfter, hvad der stulde imødegaaes, kan man kun være tilfreds med. Denne Følelse har jeg ligeoverfor det ærede Medlem for Veire; jeg takker ham for hans sidste Foredrag, hvori han har bekræftet, hvad jeg tidligere har fremsæet. — Jeg har kun ønsket Ordet i Anledning af det Forslag, som blev stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Der er en Tanke i det ærede Medlems Forslag, som synes tiltalende, og det er den, at, naar en Sum paa 1,270,000 Kr. gaar over til Kvæsturen under Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, kan den blive laant ud mulig endog i denne Termin til forskjellige Laanspøgere. (Røfod: Hør! Hør!). Ja, det ærede Medlem fra Bornholm siger Hør, men jeg tror ikke, at det er rigtigt, at vi vende op og ned paa den Slags Ting. Er det Meningen, at vi ville lade Statskassen give Udlaan, for at Folk kunne komme Terminens Vanskeligheder igjennem, saa stulle vi ogsaa lade Statskassens ansvarlige Minister, Finantsministeren, besørge dette, og møder derfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds med et Forslag, der har samme Tilslutning hos Finantsministeren, som dette hans Forslag har hos Kultusministeren, og som gaar ud paa at udlaane ikke 1 Million, men f. Ex. 20 Millioner af Statskassen for at imødekomme Terminsvanskelighederne for Landbrugerne imod betryggende Prioritet eller Sikkerhed, hvad man vil kalde det — selvfølgelig maa man ikke forlange større Sikkerhed, end der ifølge Sagens Natur kan gives — saa skal det ærede Medlem faae min Understøttelse. Vi have den ærede Finantsminister endnu tilstede, og det er jo et Spørgsmaal, der let og hurtigt lader sig drøfte og afvise, hvis det ikke kan komme frem. Men hvis det Spørgsmaal kunde komme frem, som blev dødsdøet ifjor, fordi ærede Medlemmer ikke vilde gaa ind paa et fornuftigt stillet Vædringsforslag om at bemyndige Finantsministeren til at udlaane konstant af Statskassen 10 Millioner Kr. ved Hjælp af en Laanbestyrelse mod betryggende Sikkerhed — jeg siger, kunde dette Spørgsmaal blive ordnet paa denne Side Bente, og kunde der tages fat paa Sagen med rask Haand, tror jeg, at uagtet det ikke er Penge i og for sig,